

ΤΑ ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΣΥΝΝΕΦΑ

Μια φορά κι ένα καιρό ο Χάρυ που είχε μεγαλώσει δίπλα στη θάλασσα, είχε ένα όνειρο... να ανέβει στην ψηλότερη κορυφή και να μπορέσει να αγγίξει τα ασημένια σύννεφα.

Όταν ξεκίνησε γι' αυτό το ταξίδι, περιπλανήθηκε στο άγριο δάσος ψάχνοντας να βρει το μονοπάτι που οδηγεί στην κορυφή του βουνού. Η νύχτα είχε πέσει όταν ξαφνικά ένας τρομακτικός θόρυβος ακούστηκε ανάμεσα στα δέντρα.

Ο Χάρυ προσπάθησε να ξεφύγει γρήγορα στα σκοτεινά, όταν γλίστริσε και βρέθηκε μέσα στα παγωμένα νερά του ποταμού που διέσχιζε το δάσος.

Τρομαγμένος και μόνος μέσα στο σκοτάδι και το ορμητικό ποτάμι, άφησε το νερό να τον παρασύρει όταν ξαφνικά εμφανίστηκε μπροστά του ένα κλαδί. Με όση δύναμη του είχε απομείνει, το άρπαξε και κατάφερε να βγει στην όχθη.

Κατάκοπος αλλά ευτυχισμένος που τα κατάφερε δεν σταμάτησε να προσπαθεί για το όνειρό του.

Μετά από ώρες περιπλάνησης και εξάντλησης, μια ακτίνα φωτός ξεπρόβαλε μέσα από το πυκνό δάσος δείχνοντας του αυτό που τόσο λαχταρούσε.

Ο δρόμος για την κορυφή ήταν εκεί.. Φωτεινός και ανοιχτός!

Τίποτα πια δεν είχε σημασία.. Μόνο τα φωτεινά ασημένια σύννεφα!!

“Οδοιπόρος πάνω από την ομίχλη”

Caspar David Friedrich (1774-1840)